

На основу члана 58. став 16. Закона о електронским комуникацијама („Службени гласник РС”, број 35/23),

Савет Регулаторног тела за електронске комуникације и поштанске услуге, на 39. седници четвртог сазива одржаној 12. јула 2024. године, доноси

ПРАВИЛНИК

о условима приступа до прве или након прве разделне тачке и начину расподеле трошкова

"Службени гласник РС", број 95 од 29. новембра 2024.

Предмет

Члан 1.

Овим правилником ближе се прописују услови приступа до прве или тачке након прве разделне тачке, кабловима, кабловским инсталацијама и припадајућим средствима унутар зграда, уколико је реплицирање инфраструктуре економски неефикасно и/или технички неизводљиво, као и начин расподеле трошкова.

Значење појединих појмова

Члан 2.

Поједини појмови употребљени у овом правилнику имају следеће значење:

- 1) *физичка инфраструктура* у смислу овог правилника обухвата каблове, кабловске инсталације и припадајућа средства унутар зграде и прву разделну тачку која може бити унутар или ван зграде;
- 2) *ималац права коришћења физичке инфраструктуре* до крајњег корисника може бити оператор или власник физичке инфраструктуре који није оператор;
- 3) *припадајућа средства* у смислу овог правилника обухватају, између осталог, зграде или улазе у зграде, кабловску канализацију и водове у зградама, стубове, шахтове, проводне цеви и канале, као и разводне ормане;
- 4) *разделна тачка* је физичка тачка смештена унутар или ван зграде, која је доступна привредним субјектима ради прикључења крајњих корисника, коришћењем припадајућих средстава, постојећих кабловских инсталација и каблова;
- 5) *подносилац захтева* је привредни субјект који је поднео захтев имаоцу права коришћења физичке инфраструктуре, за приступ до разделне тачке;
- 6) *нове мреже* су мреже врло високог капацитета које је изградио привредни субјект и преко које се услуге корисницима не пружају дуже од пет година. Надограђене постојеће мреже се могу сматрати новим мрежама ако су улагања у капацитете електронске комуникационе мреже нпр. у оптичке водове значајна и ако се очекује да ће преузимање или тржишни удео мреже бити ограничен, што захтева предност првог улагача. Постојеће мреже, унапређене постављањем нове активне опреме се не сматрају новим мрежама;
- 7) *физичке баријере* за репликацију елемената мреже представљају препреке које утичу на репликацију мрежа или елемената мреже, а које произлазе из техничких, законских или административних ограничења и захтева;
- 8) *економске баријере* за репликацију елемената мреже представљају финансијске препреке ефикасном подносиоцу захтева, да приликом репликације мрежа или елемената мреже, обезбеди комерцијално одрживо пословање, имајући у виду трошкове са једне стране и очекиване приходе са друге стране.

Разделна тачка и критеријуми за одређивање разделне тачке

Члан 3.

Прва разделна тачка је физички приступачна разделна тачка која се налази што ближе крајњим корисницима, где је могућ приступ физичкој инфраструктури. Може се налазити унутар зграде (сутерен, подрумске просторије или посебан део зграде) или ван зграде (улични орман или сличан одговарајући објект).

Прву разделну тачку поставља ималац права коришћења физичке инфраструктуре (у даљем тексту: ималац права).

Када захтеви за обезбеђивање приступа првој разделној тачки не могу бити испуњени у тачки која је разумно близу крајњем кориснику, у смислу става 1. овог члана, Регулаторно тело за електронске комуникације и поштанске услуге (у даљем тексту: Регулатор), може проширити обавезу приступа на тачку након прве разделне тачке, коју утврђује као најближу крајњим корисницима, на коју се може повезати довољан број крајњих корисника, како би инвестиција била комерцијално одржива за подносиоца захтева за

приступ физичкој инфраструктури (у даљем тексту: подносилац захтева), и како би се превазишле значајне баријере за репликацију мреже.

Члан 4.

Прва разделна тачка треба да буде приступачна или се може, уз разумне трошкове, учинити приступачном подносиоцима захтева.

Критеријуми које одређују приступачност прве разделне тачке су да:

- 1) се налази што је могуће ближе крајњим корисницима;
- 2) буде смештена у посебном и лако доступном делу зграде или простору ван зграде, који је приступачан за повезивање мреже подносиоца захтева са мрежом имаоца права;
- 3) буде заштићена од неовлашћеног физичког приступа;
- 4) буде постављена на месту које је заштићено од уласка воде, прашине и сл., као и да поседује основну заштиту за опрему;
- 5) буде јасно обележена;
- 6) омогући подносиоцу захтева приступ разделној тачки како би обављао техничке операције (прикључење, одржавање и сл.), које захтевају физички приступ без већег (неразумног) напора у сваком тренутку;
- 7) омогући подносиоцу захтева, разумну флексибилност у његовим технолошким изборима и омогући да и његова опрема (нпр. оптички разделници), буде смештена у датом објекту.

Уколико нису испуњени сви наведени критеријуми за приступачност прве разделне тачке, Регулатор може одредити имаоцу права обавезе које он треба да испуни, како би прва разделна тачка била приступачна подносиоцу захтева, а у складу са техничким могућностима и разумним трошковима.

Приступачност прве разделне тачке зависи и од инфраструктуре у њеној близини, која може бити коришћена (нпр. канали, стубови, неосветљена влакна итд.).

Достављање података

Члан 5.

Регулатор води ажурну базу података о разделним тачкама и чини је доступном на веб презентацији, водећи рачуна о поверљивости података у складу са чланом 56. Закона о електронским комуникацијама („Службени гласник РС”, број 35/23, у даљем тексту: Закон).

Ималац права је у обавези да у базу, из става 1. овог члана, уноси податке о географској локацији разделне тачке (географске координате), адресе зграда које су повезане на ту разделну тачку и техничке карактеристике, као и да их ажурира најмање једном у три месеца.

У случају да Регулатор одређује разделну тачку у обавези је да ажурира податке о наведеној разделној тачки у бази података.

Право приступа и коришћења разделне тачке

Члан 6.

Подносилац захтева може да од имаоца права, захтева приступ физичкој инфраструктури унутар зграде или до прве разделне тачке, када је та тачка смештена ван зграде, уколико је реплицирање такве инфраструктуре економски неефикасно или технички неизводљиво. Подносилац захтева је дужан да о свом трошку постави мрежу до разделне тачке.

Приликом подношења захтева имаоцу права, подносилац захтева дужан је да достави следеће:

- 1) податке о локацији прве разделне тачке;
- 2) податке о врсти приступа;
- 3) планирани број корисника;
- 4) планиране услуге;
- 5) планиране рокове за реализацију приступа првој разделној тачки;
- 6) планирани почетак коришћења прве разделне тачке;
- 7) техничко решење за приступ првој разделној тачки у складу са расположивим подацима.

Приликом разматрања захтева, ималац права је дужан да све захтеве разматра на праведан и транспарентан начин, недискриминишући ниједног подносиоца захтева.

Уколико се постигне договор између подносиоца захтева и имаоца права, коришћење физичке инфраструктуре се уређује уговором о приступу, којим се дефинишу међусобна права и обавезе уговорних страна, укључујући и расподелу трошкова повезаних са њиховим коришћењем.

Ако уговор о приступу није закључен у року од 60 дана од дана пријема захтева за приступ физичкој инфраструктури или ако ималац права не одговори на захтев подносиоца у року од 60 дана од дана пријема истог, свака страна може поднети захтев Регулатору за одлучивање.

Приликом подношења захтева Регулатору, подносилац захтева дужан је да достави следеће:

- 1) податке о имаоцу права;
- 2) документацију коју је доставио имаоцу права;
- 3) одговор имаоца права на захтев уколико је добијен, као и друге релевантне податке.

Разматрање захтева и одлучивање Регулатора

Члан 7.

Регулатор разматра поднети захтев из члана 6. овог правилника и анализира да ли постоје економске и/или физичке баријере за репликацију мреже или елемената мреже, за које је подносилац захтева тражио приступ.

Опис економских и физичких баријера, као и критеријуми за утврђивање њихове висине и трајности наведени су у Прилогу 1, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део.

У случају да Регулатор утврди да су економске и/или физичке баријере високе и трајне, захтев из члана 6. овог правилника се сматра оправданим.

Члан 8.

Регулатор може имаоцу права да, на оправдан захтев, одреди обавезу омогућавања приступа физичкој инфраструктури, као и начин расподеле трошкова приступа, узимајући у обзир повезане ризике.

Обавеза из става 1. овог члана може да се односи на омогућавање приступа физичкој инфраструктури унутар зграда, односно до прве разделне тачке, када је прва разделна тачка смештена ван зграде.

Уколико се приступом до прве разделне тачке не могу у довољној мери решити високе и трајне економске и/или физичке баријере за постављање нових елемената мреже, Регулатор може имаоцу права одредити обавезу омогућавања приступа у тачки која је након прве разделне тачке, на коју се може повезати довољан број крајњих корисника, како би инвестиција била комерцијално одржива за подносиоца захтева и како би се превазишле значајне баријере за репликацију мреже.

Регулатор на основу следећих критеријума одређује тачку након прве разделне тачке, тако да иста:

- 1) буде најближа крајњим корисницима и истовремено погодна да у њу може да се смести довољан број прикључака крајњих корисника, који омогућава комерцијално одржив пословни случај подносиоцу захтева, односно омогућава остваривање довољних прихода у инвестиционом циклусу, а који су најмање једнаки очекиваним инкременталним трошковима, укључујући и капиталне трошкове за постављање мреже;
- 2) буде приступачна у смислу члана 3. став 1. овог правилника или се може учинити приступачном уз разумне трошкове;
- 3) омогућава ефикасном подносиоцу захтева да превазиђе високе и трајне физичке и/или економске баријере за постављање нових елемената мреже.

Регулатор, у изузетним случајевима, може одредити и обавезу приступа активним или виртуелним елементима мреже, уколико је приступ пасивним елементима мреже физички неизводљив и/или економски неефикасан.

Приступ првој разделној тачки унутар или ван зграде може бити условљен законским и административним ограничењима, која произлазе из других регулаторних области, као што су урбанистичко планирање или безбедносни стандарди.

Ограничења из претходног става овог члана, Регулатор узима у обзир приликом одређивања обавеза омогућавања приступа разделној тачки.

Регулатор у складу са законом којим се уређује општи управни поступак решењем одређује обавезу из става 1. овог члана, када су испуњени услови из чл. 4, 6, 7. и 10. овог правилника.

Решење Регулатора којим се одређује обавеза омогућавања приступа разделној тачки садржи нарочито следеће:

- 1) податке о подносиоцу захтева;
- 2) податке о имаоцу права;
- 3) локацију и опис разделне тачке;

- 4) начин приступа разделној тачки;
- 5) комерцијалне услове за приступ и коришћење физичке инфраструктуре;
- 6) обавезе подносиоца захтева и имаоца права у смислу експлоатације и одржавања;
- 7) рок у коме се обавеза прописује.

Члан 9.

Регулатор ће одбити захтев подносиоца захтева за одређивање обавезе омогућавања приступа тачки након прве разделне тачке, ако утврди да:

1) привредни субјекти, који пружају само велепродајне услуге, испуњавају услове из члана 81. Закона и омогућавају приступ мрежи врло високог капацитета било ком привредном субјекту, чиме се омогућава одржив и сличан алтернативни начин приступа до крајњих корисника под поштеним, недискриминаторним и разумним условима, при чему Регулатор може да примени овај изузетак и на друге привредне субјекте који нуде приступ мрежи врло високог капацитета под праведним, недискриминаторним и разумним условима пословања;

2) би прописивање таквих обавеза угрозило економску и/или финансијску одрживост нове мреже, посебно у случају мањих локалних пројеката, под којим се подразумевају мреже које имају потенцијал за максимално 500 крајњих корисника, који су реализовани од стране привредних субјеката који су нови на тржишту.

Изузетно од одредбе става 1. тачка 1) овог члана, Регулатор може да одреди обавезе привредним субјектима који успостављају мрежу јавним средствима.

Начин утврђивања расподеле трошкова

Члан 10.

Начин расподеле трошкова се утврђује на основу методологије одређене од стране Регулатора, узимајући у обзир економске и физичке баријере из Прилога 1 овог правилника у складу са принципима који су наведени у Прилогу 2, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део, а односе се на утврђивање праведне и разумне цене приступа.

При примени принципа за утврђивање цене приступа и начина расподеле трошкова узимају се у обзир одговарајући прописи, препоруке и смернице Европске уније који уређују ову област.

Расподела трошкова утврђује се појединачно за сваки захтев, полазећи од конкретног техничког решења, трошкова опреме и радова, као и могућности повраћаја инвестиције.

Прелазна и завршна одредба

Члан 11.

Ималац права је у обавези да Регулатору достави податке из члана 5. овог правилника у року од 12 месеци од дана успоставе базе података из члана 56. Закона.

Члан 12.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а примењује се од 1. јануара 2025. године.

Број 1-01-3400-17/23-5

У Београду, 12. јула 2024. године

Председник Савета,

Драган Ковачевић, с.р.

Прилог 1

ЕКОНОМСКЕ И ФИЗИЧКЕ БАРИЈЕРЕ ПРИЛИКОМ РЕПЛИКАЦИЈЕ МРЕЖЕ

Приликом репликације мреже или елемената мреже могу се појавити високе и трајне економске и/или физичке баријере, што доводи до значајних проблема на малопродајном тржишту и проблема конкурентности на штету крајњих корисника.

Појам високих баријера се односи на ниво ризика који је изазван економским и/или физичким препрекама, укључујући препреке технолошке природе. Ако Регулатор закључи да препрека, економска и/или физичка, одвраћа ефикасног подносиоца захтева од репликације елемената мреже, препрека се сматра високом.

Појам трајних баријера се односи на временски период током којег се очекује да препрека постоји. Препреке репликацији мреже или елемената мреже се могу сматрати трајним уколико је извесно ће постојати у дужем временском периоду. Међутим, ако постоји довољно показатеља да баријере могу нестати или се значајно смањити у кратком року, баријере не треба сматрати трајним.

Економске баријере

Да би била комерцијално одржива, обавеза приступа припадајућим средствима на одређеној разделној тачки треба да омогући подносиоцу захтева комерцијалну одрживост и тиме омогући превазилажење баријере за репликацију мреже или елемената мреже. Критеријуми који се разматрају за утврђивање постојања економских високих и трајних баријера за репликацију су трошкови са једне стране и (очекивани) приходи са друге стране.

Главне економске препреке код репликације електронске комуникационе мреже или елемената мреже везане су за економију обима и неповратне трошкове (*sunk costs*). Изградња мреже обично подразумева значајна улагања, од којих већина не може да се надокнади приликом изласка са тржишта. Ако постоји неизвесност у погледу успешности уласка на тржиште, количина неповратних трошкова који се не могу надокнадити изласком са тржишта, повећава се финансијски ризик од уласка на тржиште. Истовремено, можда ће бити потребна значајна економија обима да би се фиксни трошкови расподелили на велики број крајњих корисника и да би инвестиција била профитабилна, посебно за услугу широкопојасног приступа. Нови учесници на тржишту тешко могу да остваре економију обима, посебно ако је број крајњих корисника до којих се може доћи са одређене разделне тачке мали, ако су тржишта конкурентна или ако се крајњи корисници суочавају са значајним трошковима преласка.

Главни критеријуми који одређују трошкове ефикасног подносиоца захтева састоје се од трошкова постављања мрежне инфраструктуре, као и велепродајних трошкова.

Просечан трошак приступа до крајњег корисника, такође, одређен је економијом обима, тако да ће тај трошак бити мањи ако је већи број крајњих корисника повезан на разделну тачку.

Приступ разделној тачки могуће је остварити коришћењем велепродајних производа, постављањем сопствене инфраструктуре или комбинацијом оба. Баријере за репликацију мреже или елемената мреже биће веће ако су високи укупни и неповратни трошкови, који се не могу надокнадити приликом изласка са тржишта.

Трошкови за додатно постављање сопствене инфраструктуре подносиоца захтева, зависе од трошкова радова на грађевинској инфраструктури, а на које посебно утичу:

- 1) дужина неопходног постављања мреже (у метрима/километрима);
- 2) трошкови рада за извођење радова на грађевинској инфраструктури;
- 3) правила планирања и технологије примене, нпр. да ли је могуће коришћење микроровова или распоређивање каблова ван зграда или ваздушних каблова, земљиште и други географски услови;
- 4) у којој мери се трошкови постављања мреже могу делити са другим привредним субјектима;
- 5) накнаде за заузимање јавних места или земљишта.

Баријере за репликацију обично су веће ако подносилац захтева мора да спроводи грађевинске радове, с обзиром да су инвестициони трошкови често значајни и обично су неповратни. Са друге стране, баријере ће бити ниже ако се трошкови за грађевинске радове могу избећи коришћењем постојећих цеви, стубова, неосветљених влакана или изнајмљених линија.

Ако су на располагању велепродајни производи (регулисани или комерцијални) као што су канализација, стубови, неосветљена влакна или изнајмљене линије и ако ефикасан подносилац захтева може да их користи, трошкови за ове велепродајне услуге су, такође, релевантни за процену високих и трајних економских баријера.

У контексту прихода, кључни фактори за процену могућности повраћаја трошкова су број крајњих корисника који се могу повезати, узимајући у обзир:

- 1) очекивани тржишни удео ефикасног подносиоца захтева – у смислу броја крајњих корисника који се могу повезати, а узимајући у обзир број и тржишну позицију других привредних субјеката у истој области и кретања на тржишту (нпр. раст);
- 2) очекивани просечни приход по купцу (ARPU), на основу малопродајних цена које би ефикасан подносилац захтева оптимално одредио, а које зависе од спремности за плаћање, очекиване промене степена конкуренције, локалних варијација у трошковима, као и услуга које се могу обезбедити (приступ интернету, телефонија, IPTV, изнајмљене линије, IoT – мрежне услуге, OTT – услуге итд.);
- 3) очекивани релевантни приходи од велепродајних услуга.

Приликом процене пословног случаја за постављање мреже подносиоца захтева, треба водити рачуна о временском хоризонту. Временски хоризонт је временски период, који би ефикасан подносилац захтева обично узео за процену повраћаја своје инвестиције.

У обзир се узимају инкрементални (додатни) приходи од развоја мреже у посматраном периоду, као и одговарајући инкрементални трошкови развоја мреже подносиоца захтева и трошкови за све велепродајне

услуге потребне за пружање услуга крајњим корисницима. За процену да ли је одређени временски период разуман, Регулатор може користити податке из захтева подносиоца захтева, као и друге релевантне изворе података.

За процене могућности реплицирања мреже и процене пословних случајева могу се користити постојећи подаци репликације мрежа у другим областима, који су упоредиви са условима за мрежу која се разматра, укључујући техничке карактеристике, захтеве потребне за репликацију, густину становништва, понуђене услуге и veleпродајне/малопродајне цене.

Физичке баријере

Физичке баријере потичу од техничких, законских или административних ограничења и захтева који утичу на репликацију мреже или елемената мреже.

Релевантне физичке баријере за доступност приступне тачке су нарочито следеће:

1) ограничења у физичком простору која могу да ограниче могућност постављања нове канализације, каблова или линија;

2) друга ограничења у физичком простору која не дозвољавају распоређивање било које додатне мреже (нпр. заштићена подручја);

3) ограничења простора за уградњу активне опреме, укључујући ограничења могућности изградње објеката за мрежне чворове;

4) ограничења у броју мрежних линија или ограничења капацитета која ограничавају број могућих подносиоца захтева приликом постављања линија;

5) земљиште или географски услови или физички услови зграда због којих није подесно додатно постављање мреже;

6) немогућност физичког приступа згради или земљишту због одбијања власника, који могу бити нпр. због одбијања закључења уговора или због законских или регулаторних ограничења;

7) друге законске или регулаторне захтеве, као што су правила урбанистичког планирања, грађевински стандарди безбедности или други закони или прописи, који ометају репликацију мреже или елемената мреже.

Код разматрања појма „висока“ баријера треба узети у обзир ризик који потиче из економских и физичких баријера укључујући и технологију. Уколико ове баријере одвраћају ефикасног привредног субјекта од постављања мреже или дела мреже ове баријере се могу сматрати високим баријерама.

Појам „трајна“ баријера је баријера за коју се очекује да ће постојати у дужем временском периоду. Уколико постоје назнаке да ће баријере у краћем периоду престати, такве баријере се не могу сматрати трајним.

Уобичајено значајни неповратни трошкови (*sunk costs*) у комбинацији са ниском очекиваном економијом обима доводе до слабе могућности повратка инвестиције, што доводи до високих и трајних баријера код репликације мреже или елемената мреже.

Већа је вероватноћа да ће баријере постојати тамо где су планови за увођење алтернативне инфраструктуре ризичнији, на пример у подручјима са малом густином популације или са малим бројем зграда. Ово не значи да не постоје високе и трајне баријере у урбаним срединама због трошкова специфичних за та подручја, као што су трошкови постављања каблова или ограничен приступ канализацији.

Прилог 2

ПРИНЦИПИ ЗА УТВРЂИВАЊЕ РАСПОДЕЛЕ ТРОШКОВА

Регулатору се може поднети захтев са приговором на цену за приступ физичкој инфраструктури у зградама (каблови, кабловска инсталација, као и припадајућа средства унутар зграда) или до прве разделне тачке када је та тачка смештена ван зграде, уколико подносилац захтева сматра да цена није праведна и разумна.

Подносилац захтева и ималац права треба да пружи доказе да су учинили истинске напоре да уђу у преговоре у доброј вери, да се услови под којима је тражен приступ не могу усагласити, да је захтев одбијен од стране имаоца права или да није било одговора на захтев у року предвиђеном за одговор.

У погледу цене приступа физичкој инфраструктури у зградама приговор на цену се може поднети у следећим случајевима:

1) када је ималац права понудио цену приступа, а подносилац захтева тврди да није праведна и разумна, или

2) цена приступа није понуђена у прописаном року.

У првом случају Регулатор одређује да ли је понуђена цена праведна и разумна. Уколико се утврди да понуђена цена није праведна и разумна, Регулатор одређује праведну и разумну цену приступа.

У другом случају Регулатор ће одредити праведну и разумну цену приступа.

У оба случаја анализа се врши полазећи од критеријума:

- 1) омогућавања имаоцу права праведне прилике да поврати свој трошак;
- 2) узимања у обзир утицаја обавезе приступа физичкој инфраструктури на пословни случај имаоца права, који је и сам привредни субјект.

1. Ималац права има праведну прилику да поврати свој трошак

Цена приступа би требало да имаоцу права омогући да поврати инкременталне трошкове настале у олакшавању и омогућавању приступа. Наведено подразумева следеће:

- 1) да ималац права треба да достави детаљну спецификацију свих трошкова и уколико је понудио цену, објашњење како се ти трошкови одражавају на понуђену цену. Ималац права не сме да целокупне трошкове зарачуна подносиоцу захтева који је поднео захтев за приступ разделној тачки;
- 2) подносилац захтева треба да достави детаљну спецификацију свих трошкова, као што су:
 - (1) трошкови које има да би дошао до приступне тачке (за додатно постављање инфраструктуре и/или велепродајни трошкови);
 - (2) трошкови међуповезивања;
 - (3) малопродајни трошкови;
 - (4) заједнички трошкови.

2. Утицај приступа на пословни случај имаоца права

1) Регулатор, такође, узима у обзир утицај приступа разделној тачки на пословни случај имаоца права. Ако ималац права изјави да такав утицај постоји, Регулатор ће размотрити да ли исти постоји, и ако постоји, у којој мери би цена приступа требало да надокнади ове утицаје. Посебно ће се размотрити да ли приступ разделној тачки угрожава праведну прилику имаоца права да поврати своје трошкове;

2) постоје различити начини на које би приступ разделној тачки могао да утиче на пословни случај. На пример, ималац права, који, такође, може бити и привредни субјект, може да се суочи са већом конкуренцијом као резултат омогућавања приступа (ово посебно у случају обавезе приступа након прве разделне тачке), што би могло да смањи профитабилност инвестиције у инфраструктуру на начин који угрожава њену одрживост;

3) Регулатор полази од чињенице да цена приступа треба да осигура одрживост улагања и повраћај инвестиција. Цена приступа треба подносиоцу захтева и имаоцу права да обезбеди прихватљиву стопу повраћаја инвестиција, па Регулатор посебно води рачуна о алокацији трошкова на одрживој основи, уз поштовање начела економичности коришћења ресурса;

4) у случају кад ималац прва тврди да ће омогућавање приступа утицати на његов пословни случај, он мора пружити доказе који поткрепљују ову тврдњу. На пример, у случају тврдње да ће приступ утицати на економску одрживост инвестиције, Регулатору треба да достави све релевантне податке везане за конкретан пословни случај, као и анализу потенцијалних размера утицаја и процену степена вероватноће њиховог остваривања.

Финансијске информације од значаја за одлучивање морају имати одређене квалитативне карактеристике, морају бити релевантне, као и да веродостојно представљају оно што је њихова сврха да представе. Корисност финансијских информација је побољшана ако су оне упоредиве, проверљиве, благовремене и разумљиве. У том смислу, потребно је поштовати најмање следеће принципе:

- **Принцип узрочности**, који се односи на зарачунавање трошкова носиоцима трошкова, односно тржишним услугама привредног субјекта које су их изазвале, непосредно (директни трошкови) или посредно помоћу одговарајућих кључева (заједнички и општи трошкови);
- **Принцип потпуности**, који се односи на адекватан обрачун и адекватно извештајно исказивање свих релевантних трошкова, које је Регулатор потребно да узме у обзир приликом одлучивања;
- **Принцип корелације**, који се односи на стављање у однос прихода периода остварених продајом тржишних услуга с припадајућим расходима у истом периоду;
- **Принцип конзистентности**, који се односи на временски доследну примену одабраних обрачунских процедура, како би била обезбеђена међупериодична упоредивост података и поуздано закључивање на основу њих;
- **Принцип транспарентности**, који се односи на обелодањивање свих релевантних информација неопходних за одлучивање Регулатора, како од стране имаоца права коришћења физичке инфраструктуре, тако и од стране подносиоца захтева;
- **Принцип проверљивости података**, који се односи на заснованост свих извештаја и достављених података привредних субјеката на примењеном рачуноводственом информационом систему, укључујући веродостојне документационе основе;
- **Принцип поверљивости информација**, који се односи на обавезу Регулатора да прибављене податке за потребе одлучивања о расподели трошкова, односно о цени приступа, користи само за потребе

обављања регулаторних активности у складу са законом, као и

– **Начело кооперативности**, које се односи на потпуно поверење, отвореност и сарадњу имаоца права коришћења физичке инфраструктуре, подносиоца захтева и Регулатора при утврђивању расподеле трошкова приступа, односно цене приступа.